

MOTIE

ingevolge artikel 42 van het reglement van orde voor de vergaderingen van de gemeenteraad van de gemeente Gennepe

Voorstel nr. :	<i>(In te vullen door de raadsgriffie)</i>
De raad van de gemeente Gennepe in vergadering bijeen 14 december 2020	
Onderwerp: integrale visie op het sociaal domein in Gennepe onderwerp Participatie	
De Raad, gehoord de beraadslaging, Verzoekt het college: • Het cliëntenplatform van Dichterbij RVE Oost (regio Gennepe) op te nemen bij de lijst van wijk -en dorpsraden waarmee regelmatig overleg is. • In gezamenlijkheid met het platform te bezien of het wenselijk en nuttig is om, analoog aan de wijken en kernen, een eigen voorzieningenplan te maken. Op deze wijze vervult de gemeente Gennepe op een passende wijze de uitvoering van het VN-Verdrag Handicap, mede gelet op haar bijzondere verantwoordelijkheid, historie en traditie inzake de doelgroep mensen met een verstandelijke beperking.	
Toelichting: bij de beantwoording van onze vragen bij de begroting inzake concrete voorbeelden voor het vormgeven van het VN-Verdrag Handicap werd door het college verwezen naar het wegnemen van drempels en samen met de doelgroep en belanghebbenden acties en prioriteiten te benoemen. Met het organiseren van een vast overleg tussen college en het Cliëntenplatform RVE Oost (Gennepe) van Dichterbij wordt de Burgerparticipatie voor deze groep medeburgers verbeterd. Eventueel kan dit opgenomen worden in het uitvoeringsprogramma, of deel uit maken van het kernenbeleid. Wij verwijzen naar de bijbehorende bijlage waarin een en ander verder onderbouwd wordt. Opgenomen is een <i>reactie van</i> het cliëntenplatform RVE Oost (Gennepe), een bijdrage van de VNG en een deel van een verslag van belangenorganisaties	
Ondertekening en naam:	

Bijlage

Mail van Dhr. Schneider, voorzitter cliëntenplatform RVE Oost (nov 2020)

Naar aanleiding van ons gesprek en uw voorstel voor een motie m.b.t. participatie van onze cliëntenraad in de gemeente Gennep het volgende:

Wij zouden het erg op prijs stellen als er onderzocht wordt of een structureel overleg mogelijk is. Termen zoals voorzieningsplannen en dergelijke zeggen ons niet zo veel. Wel merken wij dat er een aantal dingen spelen waarbij wij het op prijs zouden stellen om hierover onze mening te kunnen delen. Te noemen o.a. de slechte staat van de weg en openbare ruimte op sommige plekken op de Heikant. Ook blijft er de behoefte aan aanpassingen zodat cliënten van Dichterbij kunnen deelnemen aan het sociale leven, denk hierbij aan de kermis en dergelijke. Wij zijn overigens erg positief over de positie die cliënten innemen in Gennep. Als ik als ouder met mijn gehandicapte zoon over straat loop voel ik mij in Gennep erg geaccepteerd. Zodra ik in mijn eigen woonplaats met hem over straat loop voelen we ons erg bekeken.

Wij zouden een overleg tussen het college en ons cliëntenplatform van Dichterbij RVE Oost (regio Gennep) dan ook toejuichen, Wij staan erg positief tegenover het initiatief van D66.

M.vr.gr.

J.M. Schneider

Voorzitter cliëntenplatform RVE Oost

Beantwoording vraag van F.Pubben aan de VNG inzake verantwoordelijkheden gemeente bij uitvoering van de wet Wlz – Wmo

(februari 2020)

Zowel thuiswonenden Wlz cliënten als Wlz cliënten in een instelling mogen gebruik maken van algemene voorzieningen in de Wmo of als ze onder de 18 zijn van vrij toegankelijke voorzieningen in de Jeugdwet. Die zijn immers bedoeld voor in principe alle burgers en dus ook voor mensen met een verstandelijke beperking. In de praktijk is er uiteraard wel een lichte toegangstoets omdat activiteiten vanuit een algemene voorziening vaak voor een speciale doelgroep worden georganiseerd. Denk aan

bingo avonden voor ouderen, sport instuif voor jongeren, inloopvoorziening voor mensen met GGZ achtergrond etc.

VWS beschouwt het collectief vervoer als een algemene voorziening (ook al is dat in de praktijk lang niet altijd zo) en daar mogen mensen met een Wlz indicatie thuiswonend of in een instelling ook gebruik van maken.

Vanuit de Wlz wordt nooit recreatief vervoer georganiseerd. Wel vervoer van en naar de dagbesteding.

Voor mensen met een verstandelijke beperking en Wlz indicatie die in een instelling wonen, zal de instelling over het algemeen de vrije tijdsactiviteiten verzorgen. Mede als gevolg van bezuinigingen zullen deze meestal binnen de instelling plaatsvinden.

Voor de groep mensen met een Wlz indicatie die thuiswonen is dit niet zo. Wel krijgen zij dagbesteding uit de Wlz en het vervoer ernaar toe, maar als zij bijvoorbeeld desondanks eenzaam zijn en ook in het weekend activiteiten willen, dan is in principe de gemeente aan zet. Meestal kan een dergelijke vraag worden opgelost met een algemene voorziening, maar soms niet. Als er dan veel mensen van een bepaalde doelgroep in uw gemeente zijn, kan het reden zijn om een algemene voorziening speciaal voor die doelgroep op te zetten.

Dit is in principe de taak van de gemeente, maar het is een ander soort taak dan het verstrekken van een rolstoel. Het behoort meer tot de algemene opdracht in de Wmo aan gemeenten om algemene voorzieningen voor burgers in stand te houden of te ontwikkelen. In die situatie is de gemeente niet de enige die aan zet is en kan een beroep worden gedaan op instellingen, vrijwilligers om ook een bijdrage te leveren. Ook kan publiek private samenwerking succesvol zijn bij het ontwikkelen van zulke initiatieven. Denk aan de Voedselbank die overgebleven voedsel krijgt van winkels.

Medewerker VNG

Uit verslag Regionale bijeenkomst VG-belangenbehartiging in Limburg op 4 maart 2020

Georganiseerd door KansPlus en Sien
(grote landelijke belangenverenigingen rondom mensen met een verstandelijke beperking. Met een breed netwerk vrijwilligers en werkgroepen)

Citaat uit dit verslag:

"Als thema voor deze avond is gekozen voor het VN verdrag.

Eind 2018 hebben 15 landelijke VG belangenorganisaties een manifest opgesteld met als kernboodschap dat het belangrijk is dat bij de uitvoering van het VN verdrag niet uitgegaan wordt van algemene maatregelen die voor alle mensen met een handicap gelden, maar dat meer vanuit het individu gedacht wordt, en dat voor mensen met een verstandelijke beperking een andere uitwerking nodig kan zijn dan voor mensen met een lichamelijke beperking.

Gemeenten hebben een belangrijke verantwoordelijkheid t.a.v. de uitvoering van het verdrag. Deze verantwoordelijkheid geldt ook voor mensen die wonen in WLZ voorzieningen. De meeste gemeenten zijn zich hier niet van bewust. De gemeente zou bijvoorbeeld voor deze doelgroep meer kunnen en moeten doen in het faciliteren van ontmoetingsmogelijkheden in de recreatieve sfeer. Er zijn voorbeelden van buurt/dorpshuizen die best wel ruimte ter beschikking willen stellen, maar ze kunnen zelf de activiteiten niet organiseren, omdat ze

daar de kennis en middelen niet voor hebben. Belangenorganisaties, zorgaanbieders en gemeenten kunnen hier gezamenlijk in ondersteunen.”

“Ten aanzien de lokale situatie worden een paar belangrijke knelpunten benoemd:

Als gemeenten al aandacht aan het VN Verdrag besteden, zien we vooral hele algemene beleidsvoornemens voor de totale doelgroep gehandicapten. Er wordt doorgaans alleen gedacht aan het opheffen van beperkingen die mensen ondervinden bij het deelnemen aan de samenleving. En daarbij gaat het bovendien vooral om het opheffen van fysieke beperkingen, zoals de rolstoeltoegankelijkheid van gebouwen of aanpassingen van een werkplek. Aan mensen met een verstandelijke beperking of andere cognitieve aandoeningen als autisme wordt niet gedacht. Informatieborden en bewegwijzering zijn voor veel mensen onbegrijpbaar, en als iemand deskundige/professionele begeleiding nodig heeft bij deelname aan sociale en/of recreatieve activiteiten, moet dit uit eigen zak betaald worden.

Er is een voorbeeld genoemd waar raadsleden wel meer specifiek zijn gaan praten met mensen met een verstandelijke beperking. Ze hebben een groep mensen bezocht en aan hen gevraagd wat ze nodig hebben. Dan komen er hele concrete dingen naar voren waar wat mee gedaan kan worden. Dit goede voorbeeld zou navolging moeten hebben. Om dat te doen zouden gemeenten en zorgaanbieders (zowel in de WMO als de WLZ) samen een inventarisatie moeten maken van waar mensen met een verstandelijke beperking wonen en vervolgens kleinschalig mogelijk met mensen met een beperking en hun naasten in gesprek gaan om te kijken wat ze nodig hebben. Voor adviesraden sociaal domein zou dit ook een belangrijke informatiebron kunnen zijn”

(wie interesse heeft in het volledige verslag kan een mail sturen naar ondergetekende f.pubben@gennep.nl)